

SURİYE’NİN DOSTLARI!

FUAT AKYÜREK

Eğer geçtiğimiz ay İstanbul’da toplananlar Suriye’nin dostu ise Suriye’nin düşmanları kim? Bu soruyu öyle durduk yere ortaya atmadık. Bu soruya doğru bir yanıt verebilmek için “Suriye’nin dostları”nın ne istediğine yakından bakmak gerekiyor. “Suriye’nin dostları” emperyalizme uşaklık edecek yeni yönetim istiyorlar. Diktatör Esad devrilecek, yerine göstermelik bir demokrasi ve seçim sistemi ile emperyalizmin dostları gelecek. “Suriye’nin dostları”nın istediği özet olarak kısaca bu.

Esad yönetiminin bir diktatörlük olması ve zaman zaman aşırı bir şiddete baş vurarak halkı ezmesi Suriye’ye dışarıdan yapılacak bir müdahaleyi haklı kılar mı? Bu gerekçenin en küçük bir haklı nedeni bulunmuyor. Çünkü genel olarak dünya üzerindeki diktatörler hep emperyalistler tarafından desteklendi ve onlar halkları esaret altında tutmanın temsilcileri oldular. Esad’da bir diktatör ancak Batı emperyalizmi ile ilişkilerinde sorunlar var. Buna karşın Rusya, Çin gibi emperyalist ülkelerle iyi ilişkileri bulunuyor. Bunu dikkate alarak söyleyecek olursak, Suriye’nin Batı emperyalizmine “açılması” ve onun tarafından “kazanılması” gerekiyor. “Suriye’nin dostlarının” üstlendiği misyonda işte bu gerici amacı gerçekleştirmeektir.

Esad gidecek demokrasi gelecek söylemi bir demagojiden ibarettir. Bugün en büyük Esad karşıtları Suudi Arabistan, Kuveyt, Türkiye gibi ülkelerdir. Arabistan krallıkla, Kuveyt şehylikle yönetilmektedirler ve demokrasinin kırıntısı bile bu ülkelerde bulunmamaktadır. Türkiye ise demokrasisi oldukça tartışmalı, demokratik standartları düşük, diktatörlük eğilimlerinin zaman zaman ağır bastığı bir yönetime sahiptir. Bu ülkelerin Suriye politikasını emperyalizme uşaklık ve mezhepçilik belirlemektedir. AKP Hükümeti komşularla “sıfır sorun” politikası yürüteceğini ilan etmiş, Suriye yönetimi ile “ortak kabine toplantıları” yapacak kadar sıkıfıkı olmuştu. Amaç Suriye’yi sorunsuz bir biçimde batı emperyalizmine ve Türkiye’nin yayılmacı emellerine açmaktır.

Sıfır sorun taktiği iflas etti. Esad’ın kuzu kuzu ülkesini teslim etmeyeceği açığa çıktı. Ancak Suriye’yi emperyalizme ve Türk yayılmacılığına açma politikası tüm gücüyle sürüyor. Bu nedenle Türkiye egemen sınıfları Suriye’ye karşı yürütülen emperyalist hareketin ana üslerinden birisi konumunda. Bu nedenle Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu peşpeşe sert açıklamalar yapıp, Suriye yönetimini tehdit ediyor, ülke topraklarını Suriye’ye karşı hareketin ana üslerinden birisi olarak kullanıyorlar ve kullanıyorlar.

Peki ama Esad yönetimi devam mı etsin, Suriye halkı diktatörlük altında mı yaşasın? Bütün söylediklerimize karşı ileri sürülen tez budur. Bunlara şunu hatırlatmak gerekir ki, halklar kendi kaderlerini kendileri tayin etmeli, geleceklerini kendi ellerine almalıdırlar. Suriye halkı içerisinde de Esad yönetimine karşı mücadele eden, demokrasi ve özgürlük talep eden, ama ülkenin bağımsız kalmasını isteyen kesimler var ve bunlarda Esad yönetimine karşı mücadele ediyorlar. Bu kesimlerle dayanışmak, onlara yardım etmek gerekiyor. Bunlar haklı olarak “Suriye’nin dostları” arasında yer almıyorlar ve kendilerini emperyalistlerle işbirliğinden uzak tutuyorlar.

Demek ki Suriye’ye emperyalist bir müdahalenin karşısında durmak, buna karşın Suriye halkının diktatörlük yönetiminden kurtulmasına yardım etmek gerekiyor. Esad’dan kurtulmanın alternatifi emperyalizme yamanmak olmadığı gibi, emperyalist müdahaleye karşı Esad yönetimini desteklemekte Suriye halkının yararına olmayacaktır. Ancak fiili bir emperyalist bir müdahale olduğunda da, ülkesini savunmak her yurtsever Suriyelinin görevi olmalıdır. Bu olmadan Suriye halkının kendi kaderini kendi ellerine alması olanaklı olmayacaktır.

Nisan / 2012